

DOMOVINA

Ishaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrto leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Onim, ki se še niso odločili.

Oj raznih krajev nam prihajajo poročila, da izvoljeni volilni možje nikakor niso odločno za kandidata Žičkarja, čeravno se je po izvolitvi razbodbalo, da bodo „kot skala“ stali zanj. Zaradi ljubega miru so pač na vsiljivo prigo-varjanje domačega g. kaplana ali župnika rekli, da bodo Žičkarjevi, toda sedaj ugibajo, ali naj sledijo svojemu boljšemu prepričanju ter se duhovniku zamerijo, ali se naj rajši pokažejo ne gledé na zamero trdne, samostojno misleče može.

Takih dvomljivcev je več nego odločnih mož. Iz brežiškega okraja je celo naše uredništvo dobilo pismena vprašanja volilnih mož, kako naj napravijo, da bo najboljša zanje in za našo narodno stvar. Ker pa vemo, da je podobno v vseh okrajih, povedati hočemo tukaj svoje mnenje.

Pred vsem je potreba odločnosti in neustrašenosti. Može, ki so izbrani, da grede voliti naše bodoče poslance, se morajo zavedati velike svoje narodne dolžnosti in odgovornosti. Ako hočejo res biti tankovestni in vsem pravični, ni dovolj, da bodo volili po vcepljenih jim nazorih, temveč pomisliti morajo, da jim je to zaupanje podelilo ljudstvo, za svoj obstoj težko se boreče ljudstvo delavcev, malih posestnikov in obrtnikov. Koga si želi to ljudstvo za poslanca, tega morajo i oni kot ljudski odposlanci voliti, ne pa le onega, ki je slučajno župniku ali kaplanu po godu, ker je iz njihovega stanu, katerega morajo zagovarjati in priporočati, če tudi sami niso prepričani, da je najboljši.

Vsako nepremišljeno dejanje se kaznuje. Temveč pomisljenja pa je tedaj treba volilnim možem, ker nasledki ne zadenejo le njihove vesti, ampak preklinjali jih bodo tisoči volilcev.

Da pa pomorem k pravičnemu zaključku, ozrimo se na svojstva našega kandidata v V. kuriji D. Hribarja, in sicer prvič na ona svoj-

stva, zaradi katerih ga njegovi nasprotniki odsvetujejo voliti, potem pa tudi na svojstva, ki sama ob sebi priporočajo D. Hribarja za poslanca v V. skupini.

Kdor misli z lastno glavo, ne more se načuditi, od kod ima Dragotin Hribar sedaj naenkrat vse polno slabosti, katere si izmišljajo in opisujejo izvestni njegovi protivniki po komar-slonovem receptu, tako, da bi moral naš kan-didat romati pravzaprav v — prisilno delavnico, ne pa na Dunaj v parlament, ako bi bilo tudi količjak na tem resnici.

Taki razsodni možje, ki so bili morda v začetku naklonjeni Žičkarjevi kandidaturi, se vprašujejo, kako, da je bil Dragotin Hribar celih 10 let dober narodnjak, pravi katoličan, strokovnjak v svojem poklicu, prijatelj in dobrotnik tudi marsikomu onih, ki bi ga sedaj najrajši v žlici vode utopili. No, sedaj je naenkrat sebičnež v svojem političnem in zasebnem delovanju, gledé vere pa najmanj hinavec, če ne naravnost razkolnik.

Može, vi morda v svojem poštenem delu ne poznate kaj zamore storiti strast in zahrbtnost iz poštenega človeka! Učite se tukaj teh lastnosti, ne v posnemanju zase, nego da prav spoznate solinčne in senčne strani!

Našemu kandidatu se očita, da je v zvezi s kranjskimi liberalci. Zakaj? Ker je rojen Ljub-ljančan in ker baje v „Domovini“ ne zavrača napadov, ki so čitavi v glasilu kranjske napredne stranke proti duhovščini. Kaj, to so dokazi za Hribarjev liberalizem!

Marsikateri naših duhovnikov je rojen v mestu ali trgu, kjer je večina prebivalstva nemško-nacionalnega mišljenja. Morda še celo kdo njegovih sorodnikov se pripozna k tej stranki (slučaji so nam znani), ali smemo potem že ob-soditi dotičnega gospoda, da je nemški nacio-nalec? Isto je s Hribarjem in kranjskim libera-lizmom.

Gledé kranjskega prepira in napadov na edno in drugo stranko, pa je naš list že davno zaprisegel, da ne bo branil ne ednega ne dru-gega, ker je nesmiselno, se praškati tam, kjer ne srbi. Dokažite pa D. Hribarju, da je kedaj branil v svojem listu n. pr. dr. Tavčarja ali pa katerega drugega liberalnega voditelja, ko je bil napaden od nasprotnega lista. Za brambo imajo naši duhovniki celo vrsto svojih listov, ka-kor „Slovenec“, „Slov. Gospodar“ itd., katere vzdržuje katoliško tiskovno društvo. Ti listi so v to poklicani, imajo dovolj duševnih pušč ter delijo škodo in dobiček med seboj. Dragotin Hribar ni ustanovil v ta namen „Domovine“ z lastnim denarjem.

Dovolj je menda, da mu provzročajo nemške oblasti in posamezni nemškutarji vsako leto mnogo stotakov, da, tisočake škode z zaplem-bami in tožbami. Ta škoda pa zadene „Dom-o-vino“ vedno zaradi tega, ker se poteguje za slovensko narodnost, za gnotno in duševno neodvisnost naših posestnikov, delavcev obrtnikov in trgovcev. Pomislite le, koliko zaplomb in tožeb je zadelo „Domovino“ le zaradi zagovarjanja gesla „Svoji k svojim“!

Liberalci tedaj naš kandidat v smislu na-padov ni, pač pa trezen boritelj za narodno neodvisnost od naših nasprotnikov.

To pa je tudi edina točka iz katere razvi-jajo Hribarjevi protivniki vse mogoče slabe last-nosti. Ker pa mu ne morejo dokazati čifutkega liberalstva, katerega so postavili obrekovalci za temelj vsem ostalim napadom, tudi vsa ostala natočevanja živijo le v domišljiji, če ne v strasti neprijateljev.

Čudno pa je, da ni bil Hribar tem ljudem celih 10 let ne liberalci, ne drugače nevarni človek, dokler je v vso požrtvovalnostjo le delal za naš, do njegovega prihoda politično tako za-nemarjen rod na Štajarskem. Šele sedaj, ko ga je postavilo hvaležno ljudstvo za javno zastop-

LISTEK.

Naš dom.

Spisal A. Božič.

(Dalje)

II.

Ni človeka na svetu, ki bi ne ljubil svo-gega doma. Ta bolj, oni manj. Ako ga je usoda zanesla v daljni, tuji svet, ako je moral s tre-buhom za kruhom v „tuja kraja, tuje mesta“, vendar se z neko radostjo in tihim domotožjem spominja domače hiše, kjer mu je tekla zibelka, kjer je slišal prvi glas skrbne matere in preživel prelepe mladostne dni. Spominja se na hribe in doline, lepa polja in travnike in zelene gozde, in na domačo cerkev in šolo! Domača hiša in domači kraji se vglobijo vsakemu tako močno v spomin, da jih ne pozabi nikdar.

Tega domoljubja se ne zavedamo tako močno, dokler živimo med domačini. Ko pa pri-demo v daljni tuji svet, vzbudi se v nas prava, čista ljubezen do domovine. — Imel sem priliko, opazovati ljudi in občevati z njimi, ki so prisiljeni živeti ločeni od doma. Kako jim zažari-

lice in bije srce, ko slišijo domačo govorico, ko se snidejo z domačinom, kateremu lahko poto-žijo svoje težave v domačem jeziku, s katerim se pogovarjajo o onih lepih, brezskrbnih letih, katere so preživeli pred dolgo leti v domovini.

Ti, domovina moja, imaš na nas neko ču-dežno silo, ti nas pomladiš in nas vabiš k sebi, kakor vabi in si želi ljubeča mati svojega v tujini živečega sina na svoje materno prsi!

V domači hiši preživi otrok svoja mlada leta. Povprečno do desetega leta je v skrbi svojih staršev, skače po tratih in pase kravico, pa obiskuje domačo šolo. Življenskih skrbi ne pozna. Skrbna mati ga vzgaja in mu vceplja v mlado, dovezetno srce lepe nauke ter polaga temelj k srečnemu poznejšemu življenju.

V maternih rokah je največkrat sreča ali nesreča otrok. Oče mora iti za zaslužkom in skrbeti črvičem svojim za vsakdanji kruh. V potu svojega obraza dela — ali moral bi vsaj delati — za svojo družico. Mati pa oskrbuje dom, podpira moža in gospodinja. Res domači opravki in poljska dela kmeticam in še posebno kmetiskim delavkam ne prepuščajo dosti časa, baviti se z otroci. Pa toliko časa ima vsaka

mati, da pogleda za otroci in pazi in skrbi na nje. Morala bi vsaj to storiti, ako je skrbna! Naše matere pa premalo pazijo na svoje nedorasle otroke. Ne pomislijo, da je od domače vzgoje več odvisno, kakor od šolske. Če se mati ni brigala za otroka, ako ga ona ni učila moliti, spoštovati očeta in mater, ako mu ni v nežno srce vcepila ljubezni do bližnjega, spoštovanja do starejših, — ako se starši niso nikdar doma brigali za to, da postane otrok pohleven, ubog-ljiv, varčen in pameten, potem tudi najskrbnejši učitelj ne bode mogel dosti storiti. Kolikokrat se najde priložnost, kjer se pove otroku, da je tako prav in ono slabo, da se ga posvari in v kali uduši nagnjenje do slabega. Nekdaj v živ-ljenju bi mu taki in ednaki trenutki šanili, in obvaroval bi se mnogih nepravil.

Ni „vsaak sam svoje sreče kovač“, ampak vi starši date svojim otrokom podlago do sreče in boljše bodočnosti. Še le na tej podlagi se lahko „kuje sreča“.

Pa koliko se greši ravno v odgoji otrok! Koliko slabih lastnosti se vgnezdí v mlado srce, ki se potem razvijejo v mogočno drevo, udušijo dobre lastnosti ter storijo nesrečneže!

stvo proti računom gotovih krogov, postal je iz jagnjeta pravi tiger.

Sedaj pa pogledimo, ali ima Dragotin Hribar lastnosti, ki ga priporočajo vsakomur za zastopnika.

Žičkarju je v toliko lažje dokazovati na videzno usposobnost, ker je že tri leta sedel v državnem zboru. Nočemo sicer z nova raziskavati, ali bi si v treh letih ne bil mogel ali — moral pridobiti še več dokazov o sposobnosti. Smelo pa trdimo, ker poznamo Hribarjevo vztrajnost in izurjenost, da bi bil po treh letih prinesel mnogo več dokazov iz parlamenta. Zdravnik ne more zasloviti, dokler ni dobil nobenega bolnika v roke, plavati se učimo le v vodi, tudi zmožnost poslanca ne moremo poprej so diti, dokler ga nismo poslali na Dunaj.

Kakor se pa zdravniku zaupa bolnik šele tedaj, ko je zdravnik dovršil svoje medicinske študije, tako vprašamo tudi pri kandidatu, po njegovih zmožnostih, predno si ga izvolimo. No, če iz tega stališča presojujemo poslaniško zmožnost med Hribarjem in Žičkarjem za V. kurijo, odrekel jo bo Hribarju le duševni slepec ali od strasti premagani človek.

Kdor je, slišal kedaj razvijati Žičkarja in Hribarja program za blagor našega naroda, ter nima zgoraj navedenih napak, ne bo niti trenutek premišljal, komu se lahko brez skrbi zaupa blagor naših zapostavljenih stanov, ki si volijo poslanca v V. kuriji.

Ako smemo celo Hribarjevo delovanje do danes tako imenovati, bilo je isto pravzaprav priprava za zastopnika in voditelja proizvajajočih stanov. Od rane mladosti užival je zgolj praktične pouke za javno življenje. Po šolskih študijah posvetil se je obrti, izučil se je tiskarstva z vsemi neprilikami, ki zadenejo pri tem učenca. V svoji stroki se je popolnoval in izuril v knjigotrstvu, ustanovil si lastno tiskarno s knjigovoznico in trgovino. Svoja podjetja si je razširjal na podlagi vednega učenja. Ustanovil je za našo narodno probujo toli važen političen list „Domovina“. Proučeval je marljivo vse stroke narodnega gospodarstva, tako, da pozna vse prednosti in napake kmetijstva, obrti in trgovine. Pazno pa je tudi zasledoval socialno politiko, proučeval delavsko organizacijo ter pota, po katerih bi se dalo našim trpinom pomagati. Uspehe svojega proučevanja je razkladal na nešteto shodih in v časopisu, za praktičen vzgled pa razširjal svoja podjetja ter ustanovil celo edino tovarno pletenin in tkanin na Slovenskem.

V srca ga mora boleti, ker ne more zastaviti prosto svoje besede za zapostavljene stanovalce. To pa sme in more storiti le poslanec, zato se je ndal prigrvarjanju volilcev V. skupine, da po stane njihov poslanec.

Volilni možje V. kurije! Napravite si lastno sodbo o vrlinah in podtikanih slabostih našega kandidata ter volite po tem prepričanju dne 3 januarja svojega poslanca!

Volilni shod v Mozirju.

Dne 8. dec. sta se v prostorih Ivana Tratnika svojim volilcem predstavila kandidata za kmetiško in mestno skupino Celje-Brežice, g. vitez Berks in dr. Iv. Dečko. Navzočih je bilo okoli 300 volilcev, ki so prišli iz bližnje in daljne okolice. Zborovalca je pozdravil g. Anton Goričar, predsednik pa se je izvolil g. Ivan Lipold, njegovim namestnikom g. Ant. Mlinar. Predsednik Iv. Lipold otvoril potem zborovanje ter takoj odda besedo kandidatu vitez Berksu. Ta je potem razvijal svoj narodni program, kojega jedro je popolna ravnopravnost vseh narodov, združenje slov, pokrajin v eno skupino in ustanovljenje vseučilišča v Ljubljani. V gospodarstvenem oziru je treba ljudstvu dobrega pouka, tako v elementarnih znanostih, kakor zlasti tudi še v raznih drugih stanovskih strokah. Le narod, ki je dobro strokovno izobražen, zamore dandanes z drugimi naprednimi narodi tekmovali. Potem je pa tudi potrebno, da se interesi kmetijskega stanu postavno varujejo in je on v tem smislu vedno deloval in bode tudi v prihodnje. Tudi za železnico po Gornji-savinski dolini se je vedno potegoval, dasi uspeh ni bil do oca dovoljen, ker vlada preveč nasprotuje. Ker pa stvar še ni dognana, obljubi kandidat v tem oziru storiti vse, kar mu bode mogoče. G. Alojz Goričar povdarja veliko važnost železnice po Gornji-savinski dolini v trgovskem in prometnem oziru ter pravi, da se tukaj ni toliko ozirati na večje in manjše stroške, pač pa na večji in manjši pomen železnice v splošnem prometu. G. vitez Berks obljubi, da hoče to posebno uvaževati, vendar pa je potrebno, da mu interesi izročijo gotove in istinite podatke. Sedaj dobi besedo g. dr. Ivan Dečko. V daljšem govoru dokazuje neizmerno važnost volitve v mestni skupini Celje-Brežice, kajti bi bila zmaga v tej skupini grozen poraz naših nasprotnikov, za slovenski narod pa bi bila ta zmaga največjega pomena. Mogoča je pa ta zmaga le takrat, ako vsak volilec stori svojo narodno dolžnost, kajti odločilo bo le malo glasov, zato se niti eden ne sme izgubiti. Sedaj prevzame predsedništvo Ant. Mlinar in Ivan Lipold po vzamne besedo, ter pozivlje kandidata, da delujeta, ako bodeda izvoljena, vedno složno z brati Čehi, kajti le z njihovo pomočjo se bo dalo kaj doseči, drugače pa nikakor ne. Češki narod, pravi govornik, je danes prvi in najodločilnejši narod v Avstriji. Čehi so narod, ki se je svojo lastno močjo povzpiral na višek duševne izobrazbe, kakor tudi gmetnega blagostanja in ta narod je tudi nam Slovencem tako naklonjen, kakor nobeden drugi, in zato je dolžnost naših poslancev, da se v vseh važnih vprašanjih tesno združijo s Čehi. Na to odgovarja dr. Dečko ter pravi, da se bodo slovenski poslanci sicer združili v poseben jugoslovanski klub, ki pa bo vedno ostal v najožji zvezi s češkim klubom. Ko prevzame predsedništvo zopet Iv. Lipold, poda še enkrat besedo Alojzu Goričar. Leta je med splošnim odobravanjem v kratkih in jednatih besedah

povdarjal, da si moramo, ako hočemo sploh kaj doseči, za poslance izvoliti odločne in neustrašne moške, zlasti moške, ki niso od nikogar odvisni, kajti le od takih poslancev smemo pričakovati, da bodo vladi resnico v obraz povedali in da bodo vedno delovali tako, kakor to zahtevajo splošni interesi naroda. Poslanci, ki iščejo na Dunaju morebiti kakega dvornosvetniškega dostojanstva, kakega reda ali križca, so dandanes nemogoči, ker nimajo pri volilcih prav nikakega zaupanja; mi torej zahtevamo, da so naši prihodnji poslanci prosti vsakega n bodisi kakršnega koli vpliva, da so vseskozi samostojni in neodvisni moške, kajti le od takih poslancev se nadajamo, da bodo brez vsakega ozira v prvi vrsti zahtevali in pospeševali naše interese in naše koristi; mi hočemo imeti odločne in ne upogljive zastopnike ljudstva, in ne kakšne kilmovca, za katere ima vlada svoje mehke namolovce, za katere že pripravljene. Kar se tiče naših tukaj njače že pripravljenih kandidatov, lahko rečem, da imata oba vse te potrebne lastnosti in jima zato tudi v imenu vseh danes tukaj zbranih volilcev izrečem popolno zaupanje. Po teh krepkih in vsem navzočim iz srca govorjenih besedah, zaorili so po vsej sobani gromoviti „dobro“ in „živijo“ klici.

Končno je dobil še besedo nadučitelj Frano Praprotnik. On je povdarjal veliko važnost dobrega šolskega pouka. Le vseskozi izobražen narod se zamore braniti zdrav, čil in krepak, med tem ko narod brez potrebne omike prej ali slej propade gmetno in duševno. Zato je pa tudi ena prvih in najsvetejših dolžnosti države, da skrbi za dobro izomiko svojih narodov, kajti država ima od tega največ koristi. Država torej mora prevzeti, ako že ne vseh, vsaj polovico stroškov za splošno izobrazbo narodov, in mi danes tukaj zbrani zahtevamo, da naša prihodnja poslanca v tem smislu v državnem zboru delujeta. Le tako je mogoče, da se bremena deželim, okrajem, zlasti pa občinam olajšajo. Da se bodo varovali interesi kmetov in malih obrtnikov, zato bo z največjo brižnostjo gledati na to, da se bodo sedaj, ko teče rok trgovinskih pogodb z inozemskimi državami in se bodo sklepale nove pogodbe, iste tako prenapredile, da dobijo naši produktivni stanovi v njih dovolj varstva za svoje pridelke in izdelke. Za prepotrebno strokovno izobrazbo naših kmetov in obrtnikov pa naj država osnuje že kjerkoli v naši dolini vsaj eno kmetijsko in obrtniško šolo. Dr. Ivan Dečko obljubi, da bo, ako bode izvoljen za poslanca, s svojimi drugimi tovariši vedno pospeševal interese šolstva ter vseh pri šoli delujočih činiteljev ter bo zlasti tudi deloval v tem smislu, da prevzame država večji del vseh šolskih stroškov, kakor stori vse druge države. G. vitez Berks obljubi, da bo pri sklepanju novih trgovinskih pogodb posebno gledal na to, da se bodo dovolj zaščitile koristi delavnega ljudstva. Tako je deloval vedno dosedaj in tako bode tudi v prihodnje, ako ga volilci še s svojim zaupanjem počastijo. Ker se sedaj nihče več ne oglasi, prevzame besedo predsednik I. Lipold ter se spo-

V domači hiši opazuje živo otročje oko življenje okrog sebe. In če vidi, da se starši pretepajo, če vidi očeta pijanega in sliši kletev, če se mati raje potepa pri sosedah in raznaša po vasi obrekovale govorice, kakor da bi skrbela za svojo dečo, — ali je potem čuda, da postanejo otroci, ko odrastejo, pijanci, kvartači in ponočni pretepači? Ali je čuda, da začnejo sami v posnemanje svojih staršev kleti in se jeziti in jeziti, in da se nanče vse drugo, samo tega ne, kar bi se morali naučiti? Besede mi čujejo, vzgledi pa vlečejo. In taki otroci postanejo nesreča za domačo hišo, nesreča za občino in človeško družbo! Narava človeška je taka, da se vse hitreje poprimemo slabega, kakor pa dobrega, da nam ostane slabo bolj v spominu, kakor dobro.

Ne stavim si naloge, kar čez noč človeštvo popoljšati in napraviti iz človeka — angelja. Pa opozoriti sem hotel starše in one, katerim je izročena skrb do otrok, do našega zaroda, da vestno spolnujejo svoje dolžnosti. Bodite si v svesti, da je v vaših rokah sreča vaših otrok, njihov blagor in — propad.

III.

Ne trdim, da so starši odgovorni za vse. Bog obvaruj! Mnogo je kriv sedanji družabni red, oziroma njega izrodki, mnogo je krivo gospodarstvo in duševno stanje družine, v kateri so vzrastli otroci. Pa da zanikni in malomarni starši jako mnogo zakrivijo, da domača vzgoja in domači ljudje jako mnogo vplivajo na poznejše življenje otrok, to je neovržna resnica.

Slabo stanovanje spridi telo in duha. V za-duhlih sobah postanejo otroci blede, v rasti zaostanejo. Mlado, šibko otročje telo ostane prilitkavo, slabotno. Bolezni, nekdanje nepoznane, širijo se med odraslimi in otroci. Te bolezni pa puste želo v telesu in mnogokrat se prikažejo njih posledice še v poznejših starejših letih, če jih sploh doživijo.

Slabim gospodarskim razmeram, da morajo premnoge družine stanovati v samo edni edini, natlačeno polni sobi, ki jim služi kot spalnica in kuhinja, da morajo dihati v sebe morilni zrak in vsled tega bolehalo in umirajo, — tem pri kaznim je žal mnogokrat kriva lastna nemarnost, lenoba in nevednost.

Dovolite mi samo eden slučaj.

Opazoval sem ne samo edenkrat življenje mestnih delavcev. V soboto zvečer je bilo. Delavci so dobili ob petih popoldne izplačan svoj trdo-zasluzeni tedenski zaslužek, in zapustili delavnice. — In čez nekaj ur sedel sem nalašč v priprosto kavarno, kamor pribijajo delavci. In prišli so res okrog deseta, ednajste ure. Kričali so in kleti in se opotekali, kvartali in pill. V nedeljo zjutraj pa so kimali in se zibali domu, kjer so čakali žena in otroci kruha —, oče pa so prinesli polno glavo in — prazne žepa. — In vgnezdil se je neizogiben „mačak“, — katerega je treba izganjati v gostilni s pivom ali vinom na — kredo.

Ne pravim, da si ne sme zdelan in utrujen človek ničesar privoščiti. Celó dobro je, ako si pokrepi telo in si zbere moči. Pa „preveč“ je škodljivo, — na haane pijanču, škodi pa njemu in družini, katero spravlja v ubožstvo in ob kruh. Družina si ne more spraviti ne najpotrebnejših stvari, ne pošteno hrane, ne poštenega stanovanja, ne hišne uprave, ne obleke. — Siromaštvo in ubožstvo pa bolezni in nesreča so gostje v taki družini!

(Koniec prihodnjé.)

minja presv. vladarja in njegove 70letnice, in zaključiti s trikratnim „živijo“ klicem na cesarja ta jako zanimivi in tudi vsekozi pomenljivi volilni shod. Kandidata sta se potem pridružila volilcem ter sta pri dobri postrežbi še mnogo časa v njihovi sredini ostala.

Celjske in štajarske novice.

(Glavna skupščina okrajnega zastopa celjskega) vrši se v soboto dne 22. grudnia t. l. ob 9. uri dopoldne v sejni dvorani posojilnice v „Narodnem domu“ v Celju, s sledečim dnevnim redom: 1. Odobrenje zapisnika skupščine z dne 26. junija 1900, št. 443. 2. Sestava proračuna za leto 1901. 3. Volitev treh gg. revizorjev za letni račun 1900. 4. Prošnje občin za pobiranje več kot 20%, doklad na direktni in več kot 15%, na indirektni davek. 5. Izjava na deželni odbor v zadevi izločitve kraja Gorica iz občine Vel. Pirešica in priklopljenja k občini Petrovče. 6. Prošnja županstva Št. Pavel, da si sme najeti posojilo po 20.000 K. 7. Prošnja županstva Vel. Pirešica za odobrenje posadnega pisma glede pokopališča na Gornji Ponikvi. 8. Poročilo okrajnega odbora v zadevi naprave okrajne ceste iz Šmartna na Dobrno, oziroma na Vojsnik. 9. Prošnja Jakoba Legvarta za podporo, da zamore dovršiti kmetijsko akademijo. 10. Dopis deželnega odbora v zadevi odškodnine za pri požarih ranjene konje. 11. Prošnja tržanov v Št. Jurju za sprejem obč. ceste skozi trg Št. Jurij med okrajne ceste II. vrste. 12. Prošnja županstva Št. Jurij za odobrenje posadnega pisma. 13. Prosti predlogi in nasveti. Gospodje okr. zastopniki, katerim se dopošljejo te dni dotična povabila, opozarjajo se tem potom na to skupščino in se prosi, da pridejo polnoštevilno ter točno ob navedeni uri v sejno dvorano.

(Tombola „Delavskega podpornega društva“ v Celju) se vrši prihodnjo nedeljo ob sodelovanju godbe, pevskega in atletskega društva v „Narodnem domu“. G. Salmič priredi komični prizor. Začetek ob 3 uri popoldne. Zabava obeta biti sijajna, dobinki so raznovrstni in lepe vrednosti. Posebno veliko jih je nabrala blag. gospa dr. Karlovšekova. Pričakuje se obile udeležbe.

(Somišljeniki, pozor!) Prosimo vse naše somišljenike, da po mogočnosti skrbijo, da dobijo vsi volilni možje „Domovino“ v čitanje v uvodnih člankih in volilnem gibanju, sicer postanejo pri najboljši volji enostransko poučeni. Na željo, pošljemo tudi številke do volitev brezplačno. Delajmo, dokler je še čas ter se učimo agilnosti v agitacijah od Žičkarjevih pristašev!

(Volilni manevar.) „Slovenec“ poroča, da je dobil g. dekan Žičkar pretilno pismo socialnih demokratov, da če ne odstopi do novega leta, ga ustrelé. Nam se vidi to le volilni manevar, — če je tudi v resnici dobil g. dekan Žičkar tako pismo, je to prismodarija, kakega posameznega nenormalnega človeka in ne sliši v javnost. Koliko takih neumnosti je prejel naš kandidat Dragotin Hribar — a to je šlo v koš, ker drugam taki izbruhi bolnih živcev ne spadajo. To rej nikar nepotrebnih razburjenj!

(Ustanova za invalide.) Taki vojaški invalidi, ki so bili ranjeni v vojni, vložijo lahko do dne 25. t. m. prošnje pri celjskem magistratu za Jakob pl. Schellenburgovo ustanovo v letnem znesku 259 K 76 v. Oziralo se bo v prvi vrsti na invalide iz Kranjske, potem pa tudi iz Štajarske.

(Odlikovanja.) Cesar je podelil polkovniku in poveljniku 3. brambovskega polka red železne krone tretje vrste.

(Deželnošolski nadzornik Linhard) je na inspeksijskem potovanju. Dne 11. t. m. je nadzoroval mariborske šole.

(Razpisana nadučiteljska služba.) S poletnim tečajem je popolniti v Št. Janžu na Vinigori pri Velenju služba stalnega nadučitelja s prejemki III. plačilnega razreda. Prošnje je vlagati krajnemu šolskemu svetu do 15. januarja 1901.

(Razveljavljene volitve.) V Jurklostru so bile razveljavljene prvotne volitve volilnih mož, ter se vrši danes nova volitev. Upajmo, da tudi druge volitve izpadejo častno za našo stranko, vključno rogoviljanju nekaterikov iz sosednje fare. Razveljavile so se tudi volitve za Veterink-

Koprivnica v kozjanskem okraju, pa tudi v Kozjem samem se je podala pritožba zoper nepravilnosti pri prvih volitvah.

(Bralno društvo v Braslovčah) ima občni zbor šele v nedeljo dne 16. grudnia t. l. popoldne ob 3. uri v društveni sobi. Odbor.

(Iz Šoštanj.) Šaleška čitalnica priredila je letos prvič Miklavžev večer, ki se je vsled blagohotnosti in radodarnosti mladinskega naših narodnih gospej prav sijajno obnesel. Miklavž nagovoril je mnogobrojno mladino s primernim nagovorom, prepričal se po raznih vprašanjih o njih znanju, opominjal jih v sklepnem nagovoru k pridnosti in marljivosti ter jih končno bogato obdaril z raznovrstnimi rečmi. Da se je pa ta večer tako sijajno vršil, k temu so pripomogle cenjene narodne dame s svojo blago radodarnostjo, za kar jim odbor čitalnice tem potem izreka najsrčnejšo zahvalo.

(Iz Šmarja pri Jelšah.) Naš priljubljeni davčni oficijal g. Miroslav Stumberger postal je davčni kontrolor in je ob ednem prestavljen v Litzen na Gor. Štajarskem. Čestitamo vrlému rodoljubi na povišanju, a ob ednem obžalujemo, da je ta izborni uradnik in ljubeznjivi družabnik zopet odposlan za drugimi Slovenci v tuje kraje. To je roka Jennyja, kateri je treba tudi zavore.

(Smrti ga rešil.) V Podsredi je padel občinski sluga dne 14. m. m. čez več metrov visoke pečine v naraslo Bistrico. Napol mrtvega so valovi nesli blizu 60 metrov, dokler ga ni opazil Franc Kostajšek, ki je brez pomišljenja skočil v valove ter izvelkel onesvečenega.

(Iz Ljutomer.) Posnemajte! Slavna posojilnica v Ljutomeru nakupila je za bralno društvo za Ljutomersko okolico celo v 12 knjigah lično vezano A. Gaberšekovo „Slovansko knjižnico“. Bog ji plati!!! Odbor.

(Mariborska čitalnica) priredi meseca ja nuarja prihodnjega leta veliko Prešernovo slavnost.

(Deželnozborski mandat odložil.) Vodja štajarskih konzervativnih deželnih poslancev, prelat Karlon, je odložil deželnozborski mandat. Z njim je odšel iz deželne zbornice mož, ki je bil razun Kalteneggerja ravnopravnega mišljenja glede Slovencev, vsled česar so ga nestrpni Nemci nazivali „izdajalca svojega naroda“.

(Umrl je) na svojem gradu Stübing na Gor. Štajarskem grof Leopold Palffy-Daun pl. Erdöd, knez Teano, marki Rivola v starosti 93 let. Bil je iz stare ogrske plemenitaške roduvine ter dedni višji župan požunskega komitata.

Volilno gibanje.

Volilni shod vrši se v nedeljo dne 16. t. m. ob 2. uri popoldne v Slovenjgradcu v dvorani okrajne hranilnice. Vsi volilci, posebno pa še volilni možje iz šoštanskega in pa slovenjgraškega okraja se najvljudneje vabijo k temu shodu. Na shodu predstavi se volilcem kandidat V. kurije g. Dragotin Hribar in bode razvil svoj program ter poslušal želje volilcev. Pridite v obilnem številu, da osebno spoznate kandidata in čujete, kako misli ta delovati, če ga izberete poslaneom. Nar. volilni odbor.

Naznanilo. Vsem cenjenim prijateljem in somišljenikom, ki so želeli volilnih shodov, javim, da mi je mogoče priti pred volitvijo le še v Mozirje, Gornjigrad, potem na Grobelno za bližnje občine in pa v ptujski okraj, koder se pa še ni določila občina. Pač pa bodem tudi po novem letu rad ustregel, če izvolitev mene pošlje na Dunaj.

V Celju, dne 14. decembra 1900.

Dragotin Hribar.

Prešernov album.

Dne 3. grudnia je minilo sto let, odkar se nam je narodil — Prešeren, eden edini Prešeren. Našim čitateljem ne bomo še posebej klicali v spomin, kdo je bil Prešeren in kaj je on za nas Slovence. Saj dandanes ve za njega že ves slovanski svet, ki ga časti izmed prvih slovanskih genijev. Kar je za Angleže Shakespear, za Nemce — Goethe, kar za Ruše — Puškin — to je nam Prešeren. In kakor ti velikani na duhu niso le last dotičnega plemena, iz katerega so pogladi, temveč last vsega omi-

kanega sveta; tako je tudi Prešernov genij postal svetovna last. Jasno nam je to dokazalo slavje ob stoletnici njegovega rojstva. Slavili so našega nesmrtnika ob ledeni Nevi, v stolopih Pragi, na slovanskem Dunaju, v kraljevem Zagrebu; na Slovenskem pa je skoraj vsaka vas zažigala častne dani v česčenje Olimpijcu. Prvenstvo gre vsekakor časnikařtvu in pisateljstvu sploh. Praška „Politik“ je prinesla poseben članek, „Agramer Zeitung“ je objavila feljton s prevodi, tako tudi „Slovansky Přeblad“, „Hlas Naroda“ je slavju posvetil posebno ilustrovano prilogo, tako ima tudi „Zlata Praha“ članek z reprodukcijo pesnikovega poprsja (po Ganglu); a najlepši, najtrajnejši pomnik je pesnikovim manom postavil „Ljubljanski Zvon“ v 12. štef. tega letnika z naslovom — „Prešernov album“.

Brez vsakega premišljevanja moramo pribiti, da je „Ljubljanski Zvon“, odkar mu je urednik naš — s ponosom ga tako imenujemo — Anton Aškerc, postal prva slovenska revija. Ni sicer kaka suhoparna znanstvena revija, kakor si jo smejo privoščiti večji narodi in katera bi bila dostopna le „višjim deset tisoč“; Aškerc jo je kakor spreten in praktičen urednik prikořil v prilog potrebam in zahtevam slovenskega rodu, kateremu gre poleg „utile“ tudi „dulce“. Genijalna je bila urednikova misel, da hoče eno Zvonovih števk posvetiti visokemu spominu našega pesnika prvaka. A to genijalno misel je Aškerc, kakor smo zamogli le od njega pričakovati, tudi genijalno izvedel. Zares, kaj tako krasnega nismo pričakovali. Z vsek vetrov sveta jih je sklicel skupaj častilca Prešernovega duha, v duhteči šopek je zbral od njih priposlane mu ovetke, ta lepša od druge, le Aškercu in tesnim njegovim zvezam z vsem izobraženim svetom je bilo mogoče ustvariti Prešernov album tak, kakor leži pred nami.

Prvo besedo ima naravno urednik sam. Sam pesnik, izmed sedanjih najboljših, zakliče skoncem krasne ode: „Proroku — pesniku izpod Triglava, Prešernu slava!“ Druga točka je slavnostni govor pri dunajski slavnosti Prešernovega rojstva dne 7. marca 1900, zapisal Rajko Nachtigall. Tretji članek „Več Prešerna“ je spisal Ivan Prijatelj. Seve ni naš namen, da bi na tem mestu reproducirali vsebino vseh člankov, novelet, črtic in pesmi iz Prešernovega albuma; saj smemo domnevati, da bode vsak količkej omikani Slovenec prebral album od prve do zadnje besede ter si ne težko po svoje ustvaril lastno oceno. Namen naš je, le na kratko opozoriti naše čitatele na imenitno delo sploh in na njega posameznosti posebej. Zanimiva študija Prijateljeva razvija Prešernove načelne misli o nalogi slovanstva sploh ter o potih, po katerih naj pride slovenski rod do svojega — cilja. Vsako slovansko plemo se mora samostojno izobraziti, z neumornim delom mora delovati na svojo izobrazbo; od celote slovanstva zahteva Prešeren le neke moralne zaslombe; treba je resnega dela v vsakem slovanskem narodu a ne sanj o vseh slovanskih narodih. To je cel program! Zato pravi Prijatelj pomembno: „Več Prešerna!“

Razun Aškercu so naši najboljši pesniki vrgli svoj obolus na žrtvenik v čast Prešernovo, tako E. Gangl „Prešernu“ Oton Zupančič „Pesem mladine“ in I. „Dukov.“ Nenatisnjeni stih iz Elizija. Štiri Prešernove pesmi je za to priliko prevedel na ruski jezik Vjačeslav Nikolačevič Ščepkin v Moskvi, namreč: „Kam“, „Učeneo“, „Neiztrohnelo srce“, „Izgubljena vera“. Prečitali smo jih. Priznavamo, da še ne razumemo tajnih globin ruskega jezika, a vendar — to ni več Prešeren, ki govori iz teh prevedenih pesmi. Isto opazko smemo storiti ob prečitanju deveterih Prešernovih pesmi v italijanskem prevodu od Iv. Trinka, profesorja v Vidnu. O švedskem prevodu pesmi „Pevca“ (Till skalden) nam ne gre sodba. Prevedena je od slavnega švedskega essayista Alfreda Jensena, člana akademije znanosti in umetnosti v Stockholmu. Jensen pravi, da je že l. 1895 v švedskem časopisu napisal študijo o Prešernu ter tam prevedel celo vrsto njegovih pesmi. — Izmed naših leposlovcev so se v albumu oglašili dr. Fr. Zbašnik „Nezakonska mati“, Franc Meško „Hrepenenje“, I. Kostanjevec „Me-

mento mori," Fr. Govekar „Mala rokavičarica," Ernestina Jelovšek, (Prešernova hči) „V samotni uri" in R. Murnik „Prešernova vrtnica." Naš vseučiliški profesor, dvorni svetnik dr. Gregor Krek, nam priobčuje še nenatisnjeno Prešernovo pesem najdeno med pismi Korytkovimi ter iz njih še drugo, kar je v ozki zvezi s Prešernom. — Skriptor licejske knjižnice ljubljanske, profesor L. Pintar, urednik znane krasotne izdaje Prešernovih poezij in eden najboljših poznavalcev njegovih pesmi, je sestavil razpravo „Prešeren v pismih sodobnikov." — Vladimir Francev, vseučiliški profesor v Varšavi, objavlja še nenatisnjen epigram Prešernov. — I. Šiebingar imenuje moža v drugih slovanskih rodovih, kateri so, zgođej spoznavši veljavo Prešernovo, njega seznanjali in ga razširjali med svojim narodom. V Čehih je v tem pogledu imenovali F. L. Čelakovskega in Jos. Penížek-a; v Rusih N. V. Gerbelja, Teodora Jevgenijeviča Korš-a. Nadarjeni naš nacional-ekonomik dr. Iv. Žmavc, raziskuje v Prešernovih poezijah „Kake sledove v duši zrelega moža, našega pesnika, so puščala opazovanja svetovnega socijalnega gibanja." — Andre Gavrillovič, gimnazijski profesor v Belemgradu, nas seznaja s študijo „Prešeren u Srba;" a mnogo zanimivejši je članek „Nekaj o tekstu Prešernovih pesmi." Spisal ga je že omenjeni Teodor E. Korš, vseuč. profesor v Moskvi in član akad. znanosti v Petrogradu. Kakor nas pouči urednikova opomba, spisal je ta ruski učenjak članek v slovenskem jeziku, katerega se je bil naučil iz naših knjig, osebno iz Prešerna, ki ga zna skoro vsega na pamet. Druge enake študije v albumu so še; „Prešernov utecaj na Stanka Vraza," spisal dr. Milivoj Šrepel, vseučiliški profesor v Zagrebu; „Prešeren med Nemci," spisal dr. Fr. Vidic; „Prešeren in kritika," od Fr. Ilešiča; „Prešeren med Italijani," iz peresa našega zgodovinarja S. Rutarja; „Prešeren določen za urednika slovestvenemu listu", od vseuč. profesorja dr. K. Štreklja; „Prešernova podoba" priobčuje Fr. Levac; „Ime," „Prešeren v naši literarni zgodovini" piše P. pl. Radics; „Prešernove pesmi in naši skladitelji," sestavil Fr. Gerbič; „Prešeren v šoli," piše dr. Jos. Tominšek in „Prešeren v najnovejši češki izdaji" poroča Jaromir Borecky. — Drobnji zapiski koncem albuma se vsi pečajo s Prešernom, njegova življenjem in okolico.

Na albumu nas prav posebno veseli zunanja oblika, te posebno čiste ilustracije, predstavljajoče Prešernov portret, rojstno hišo Prešernovo v Vrbi, hišo v Kranju, kjer je Prešeren stanoval in umrl, spomenik na njegovem grobu. Fotografijo Ane Jelovškove ter portret Prešernov od njegovega prijatelja M. Langusa. Rastlinske vinjete v zelenem podtisku je izvršila slavna naša umetnica Ivana Kobilca. Vinjete „Lira" in „Nezakonska mati" nam je ustvaril slovenski slikar I. Vavpotič v Parizu.

To bi bilo vse. Posebnega priporočila Prešernov album ne potrebuje — priporočja se delo samo. Želimo le, naj bi Slovenci čitali knjigo in zopet čitali jo, z njo pa prebirali nesmrtno poezije nebeskega pevca.

Druge slovenske novice.

(Državnozborna volitev na Kranjskem.)

Kakor se je že od začetka vedelo tako se je tudi zgodilo. V V. skupini na Kranjskem je izvoljen dr. Ivan Šušteršič, ki je dobil 38 000 glasov, nasprotni kandidat Luka Jelenc pa je združil na se 11 000 glasov.

(Ondriček v Ljubljani.) Jutri dne 15. t. m. bo koncertoval v „Narodnem domu" v Ljubljani sloveči češki umetnik, c. kr. komorni virtuoza gosli František Ondriček.

(Uboj.) V Št. Vidu nad Ljubljano je napadel nek šilar iz neznanega vzroka dva fanta ter ednega teh na mestu zaklal, drugega pa hudo ranil.

(Tatvina.) Na postajališču Tavčarjev dvor kamniške železnice, je ukradel nekdo uradno omaro s 360 voznimi listki ter 7 kron 96 vin. denarja.

(Ponarejalca denarja.) Sodišče v Kranju je zaprl brata Ivana in Franca Štelčeta, ki sta ponarejala denar.

(Utonil je) v Jesenicah na Gorenjskem občinski sluga Viljem Božič. Padel je ponoči z mosta v Savo.

(Po gostiji umrl.) Na Dolih pri Litiji se je poročil Andrej Kordan s šestnajstletno deklico Alojzijo Irt. V sredo se je še razveseljeval v družbi svatov, kmalu pa ga napadejo bolečine v trebuhu in v petek zjutraj je bil že mrtev.

(V bolnišnici usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu) je bilo v minolem mesecu 140 bolnikov. Ozdravilo jih je 68, zboljšalo 14, neozdravljivega so odpustili ednega bolnika. Umrlo sta dva, v oskrbi jih je ostalo 55.

(Ljubljanski „turnarji" bežali.) Pretečeno nedeljo napravilo je kakih 20 ljubljanskih nemških „turnarjev" izlet v Idrijo, kjer so v družbi ondotnih uradnikov ves dan in celo noč hajlali ter prepevali pruske pesmi. Končno jih je razjarjeno ljudstvo podilo iz trga. „Turnarji" so junaško bežali, v mes pa streljali iz revolverjev na množico.

(Umrli je) dne 10. t. m. dekan v Trnovem pri Ilirski Bistrici, slovenski pesnik gosp. Ivan Vesel, zadet od kapi. Glavnim dedičam svojega premoženja je postavil družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Blag mu spomin!

(Umrli je) v Celovcu dne 11. t. m. vodja nemških nacionalcev v občinskem svetu, odvetnik dr. Jos. Krainz. Pokojnik je bil sin letos v Velenju proslavljenega pok. dr. Jos. Krajnc.

(Na smrt obsojena.) Celovško porotno sodišče je obsodilo na smrt 33letno Katarino Skant iz Borovlj, ki je vrgla svojega 11 mesecev starega otroka v Dravo.

(Koroška trgovska zbornica) je postavila svojim kandidatom za državni zbor bivšega zastopnika Hinterhuberja.

(V Sežani) je umrl dne 11. t. m. umirovljeni bazoviški župnik g. Janez Vovk.

(Imenovanje.) Okrajnim glavarjem za Primorsko je imenovan ministerijalni podtajnik dr. Ernest Pipitz.

(Nov poštni in brzojavni urad) otvorijo dne 16. t. m. v Sv. Soboti pri Trstu, ki bo imel zvezo s Trstom in Škedenjem.

(Volilno gibanje na Goriškem.) V Furlaniji je v V. kuriji dosedaj izvoljenih 152 naprednih, 113 klerikalnih Slovencev in 176 italijanskih volilnih mož. Gotovo pride do ožje volitve, pri kateri bo zmagal napredni slovenski kandidat.

Dopisi.

(Iz Št. Ilje. († Marija Bratanič.) V nedeljo 25. listopada 1900 nam je pokosila nemila smrt obče spoštovano gospo Marijo Bratanič, hišno posestnico v Celju in mater, oziroma taščo preljubljene narodne hiše Krajnc, p. d. Korošec v Št. Ilju pri Gradiču.

Rodila se je rajna 30. junija 1855 rodbini Antona in Ane Dreč rojene Ježovnik, v Št. Ilju ter je bila torej najbližnja sorodnica in dedič Drečve zapuščine v Ljubljani.

Očeta ji je pokosila smrtna kosa že v nežnih otroških letih; a materi je bila usoda življenja milejša, doživela je namreč visoko starost 83 let.

Pokojna Bratanič sicer ni obiskovala nikaškega dekliškega zavoda, tudi ni bila vzgojena na glasovirju in ednakih dandanes modernih predmetih, pač pa je bila izučena praktičnega gospodarstva, vzgojena v krščanskem duhu od svoje matere.

Poročila se je rajna dne 20. septembra 1858 z moziškim trgovcem Brataničem in postala srečna mati dveh otročičev. Žalobog ji previdnost božja te zakonske sreče ni pustila dolgo in že v 8 letu poroke, dne 23. januarja 1866 vzela ji je nemila smrt blagega moža, gospodarja in očeta majhnih otrok.

Šele tedaj so nastopili dnevi skrbi, žalosti in težav, ker ne samo, da je žalovala kot 31letna vdova nepopisljivo zgubo moža, morala je prevzeti skrb in vodstvo velikega posestva in treh obrti. Pa ni še zacelila rana žalosti, padli so novi udarci vsled različnih ujm in nezgod pri gospodarstvu, katerega je vodila samostojno blizu do 1890. let. Najhujši udarec je bil gotovo ta, da se je polastila kal tihotapne bolezni edinega sina in ga spravila kot nadepolnega mladenca v

hladen grob. A pri vsem tem rajna ni nikoli obupala, temveč bila je vedno tudi proti sedem tolažilna, proti ubogim usmiljena gospodinja, i otrokom dobra mati, katere je lepo in strogo narodno odgojila. Da je bila zavedna Slovenka, bodi nam dokaz, da je bila takoj po preselitvi ustanoviteljica Ciril in Metodove družbe in celjske „Dijaške kuhinje", kateremu društvu je prispevala po 500 gld. Bila je nadalje reden član „Čitalnice" in podporni član vseh narodnih društev kakor „Sokola", „Pevskega društva" in „Delavsko podpornega društva". Darovala je tudi velike vsote raznim katoliškim cerkvam in njih zavodom; bila je torej tudi prava mati svojega naroda. Bodi mi tukaj dovoljena opomba, da bi slovenskemu rodu prisvetila hitreje zora vstajenja, ako bi tudi druge narodne matere po svojih močeh posnemale dejanje rajne. Z njo je zgubil tudi „Celjski Sokol" svojega edinega podpornega člana med ženskim spolom.

Kako spoštovana in priljubljena je bila rajna, pokazal je najbolj sijajen pogreb. Dne 27. grudna ob 8. uri zjutraj zbrala se je velika množica ljudstva pred hišo žalosti v Celju. Pet č. gg. duhovnov pod vodstvom ml. opata je zapelo mrtvaško pesem in vsa narodna društva celjska so po deputacijah spremljala svojo dobrotnico na zadnjem potu.

Ganljivo je bilo videti, ko se je proti 12. uri opoldan pomikalo proti Št. Ilju za mrtvaškim vozom še 15 vozov spremstva, žalujočih sorodnikov prijateljev in znancev, a še ganljivejši bil je prizor, ko se je krsta postavila na mostovž rojstne hiše. Tam, kjer ji je potekla srečna nežna mladost, kjer je preživela skoro ves čas svojega življenja, tam, kjer je živela veselje in prebila žalost in težave, zapelo ji je sedem č. gg. duhovnikov mrtvaško pesem.

Da so rajno spoštovali tudi sosede in znanci, so pokazali stem, da je čakala do poldan ogromna množica ljudstva, rekel bi, skoro vsi farani šentiljski, da se udeleže pogreba.

Po odpeti sv. maši, spregovoril je g. župnik Smrečnik ganljivo slovo, pri katerem je posebno naglašal radodarnost rajne proti ubogim.

Ob odprtem grobu zapel je šentiljski pevski zbor ganljivo nagrobno „Nad zvezdami". Blag spomin narodni dobrotnici!

(Iz brežiškega okraja. Pri nas smo štirje volilni možje. Gospod nas hoče begati, tako, da res ne vemo, kam bi se obrnili. Nisem mislil dosedaj, da sem naenkrat tako spoštovana oseba. Naš župnik me sicer ne obračta veliko, ker nimam nobene „šarže" pri cerkvenih poslih, sedaj pa me zelo ljubeznjivo nagovarja. Če bi tega ne bili storili, volil bi jaz najbrže Žičkarja. Sedaj pa sem vendar začel razmišljati, od kod toliko ljubeznivosti. Tudi Žid me drugače ne pogleda, kakor če ima kaj slabega blaga, katerega bi rad spravil v denar, pa ne vpraša ali je ta denar krščanski ali židovski. Nekako tako bo tudi z našimi glasovi, katere hočejo imeti župnik za Žičkarja. Vprašal sem svoje tri tovariše, ki so tudi volilni možje. Tudi njim se podobno godi. Tudi njihove kmečke hišice ne odpira drugače duhovniška roka, kakor če „gospoda" pokličemo ali če se sami napovejo k buri. Sedaj pa so že parkrat prišli brez „trogarjev", ne da bi jih bili klicali. In kako so prijazni in zgovorni! O nobenem svetniku, niti o našem farnem patronu še niso toliko dobrega in lepaga povedali, kakor o Žičkarju. Ker pa sem bral, kako se na Dunaju v državnem zboru poslanci prepirajo in celo pretepajo, pa se mi res smilijo dekan Žičkar, da bi kakor pravi angelj morali med temi hudimi ljudmi sedeti. Doma pa jih ljudje tako radi vidijo v cerkvi, še pogrešali bi jih.

Vašega gospoda Hribarja ne poznam, pa kakor so mi ga opisovali gospod, bil bi kakor nalašč za take hude ljudi. Znabiti se njemu vendar posreči s hudim kaj doseči, če res s dobrim gospod Žičkar niso mogli.

O tem sem se pogovarjal s tovariši. Vsi trije mislijo tako, le pravijo, da se ni varno župniku zameriti, ker bojo pri volitvah zraven ter vse slišali in videli. Pa greh je bojda tudi, če se dušnega pastirja ne uboga, rekli so župnik. Sklenili smo, da jaz pišem Vam, gospod urednik, samo mojega imena ne smete zapisati, kaj nam je storiti?

(Za volilne može Vas ni postavil g. župnik, temveč volilci! Ne bojte se zamere. Svoje državljanske pravice sme vsakdo brez ozira na duhovnike izvrševati, saj tudi tedaj ne bodite k g. župniku, ko vam je storiti svoje državljanske dolžnosti, t. j. ko greste plačati davke in ko pošijete svojega sina k vojakom. G. župnik bi vam tedaj tudi malo pomagal, odpravil bi vas s svetopisemskim naukom: Dajte cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je božjega! Tako je tudi pri volitvah. Volite po svojem prepričanju, kakor vidimo, imate kaj zdrave misli. Zamere se vam ni treba bati, saj bodete volili tajno po listkih. Listka pa pa vam ni treba kazati župniku, to je Vaša stvar. O grehu pa niti govora ni, saj tudi pred Bogom in pod prisego morate delati po svoji dobri vesti. Uredništvo.)

Iz Gornje Radgone prišli smo naslednji popravki. Dasi ta popravek ne spremeni popolnoma nič resnice, katero smo zadnjič objavili, smo vendar primorani po, za sedanje razmere nerabnemu tiskovnemu zakonu, dati prostora tem vrsticam. Izjavljamo pa že sedaj, da ostanemo pri tem, kar smo zadnjič pisali.

Slavno uredništvo „Domovine“ u Celju

Sklicivaje se na § 19. tiskavnega zakona prosim da spremenite v prihodni številki vašega lista „Domovine“ na dopis „Iz gornje Radgone“ z dne 7. decembra 1900, št. 96 na strani 517 sledeči popravek: Ni res da sem jas škodo v Policih preniško cenil res pa je, da se v ta veliki občini Ivan Pelzl proti moji cenitvi pri tožil in pri o. kr. okr. glavarstvu zahteval drugo cenitev.

Pri tej drugi cenitvi pa je škoda, katero sem jaz na polovico pridelka cenil potem od drugih cenilcev samo na eno tretjino škode cejena bila.

Dalje ni res, da jas pri volilnih možeh gornjo Radgonskega okraja zaupanja ne uživam, in ne res da so bili u moji občini nasprotni volilni može izvoljeni, res pa je, da sem jas sam u moji občini za volilnega moža v četrto kurijo izvoljen in v peto kurijo dva moja dobra neustrašljiva moža in prijatelja.

Spoštovanjem

Franc Vračko

Orehovci dne 10. decembra 1900.

Narodno-gospodarske novice.

II.

Kako daleč sega razumna štedljivost.

Spisal Vekošlav Kukovec.

(Dalje.)

Velika večina ljudi pa najde slednjič svojo največjo dušno srečo krog domačega ognjišča v družbi dragih domačinov. Modra roka skrbne gospodinje uredila je celo ljubko domovanje tako lično in ukusno, da s čarobno močjo veže na se svoje stanovalce. Pridni in lepo vzgojeni otroci, katerih sreča je najblažja skrb dobre matere in razumnega očeta, igrajo svoje nedolžne igre, in zadovoljni starši se vesela z njimi vred in razmišljujejo o njih bližnji bodočnosti. Ko bi pač vsi, ki so udje rodbin, po zaslugi cenili rodbinsko srečo, katere odkritosrčnosti in globine ne dosega najumetnejša zabava med tujimi ljudmi.

Nočemo se nadalje naštevati preobitih krasnih zabav, katere si ali zastoni ali za cen denar lahko privoščijo človek vsakega stanu. Celo clo veško življenje nas uči, da najboljša in najodkritosrčnejša zabava niso one, ki so najhrupnejše in najdražje. Še več, skušnja uči, da se zapravljivec mora za zabave, za katere je nepremišljeno izmetal ves svoj imetek, bitko pokoriti, a štedljiv človek odreka si marsikatero drago in vkljub temu le navidezno zabavo, da si na ta način zagotovi ne trenutno varljivo zabavo ampak trajno srečo in blagor celega življenja. Kriv in piškov je torej ugovor zapravljivec, da so stedeči ljudje po nepotrebnem mučeniki in da si ne morejo privoščiti kakor oni zabav in veselja.

Nekje čudne prikazni, katera je najti v mnogih priprostitih slovenskih hišah, dotakniti se še moramo na tem mestu, predno končamo začetno razpravo. Mnogi pridni in delavni slovenski gospodarji imajo namreč navado, da vedno bitko vzdihujejo in tarnajo o slabih časih, skoravno

njihovo gospodarstvo nikakor ni na tako slabih nogah. Nobenega veselja in nikakršne zabave ni na privoščilo, ampak vedno iz nora se pritožuje o svojem siromaštvu in se pritožuje nad bogatejšimi sosedi in zlasti nad gospodo, češ, nič ne delajo in vendar imajo dovolj vseh prijetnosti življenja.

Sloviti vojskovodja vojvoda Danek je na prav primeren način poučil svojega znanca, ki ga je zavidal za njegovo bogastvo in zlasti za palačo, v kateri je vojvoda prebival, kako nepremišljeno ravnajo čisto oni, ki druge zavidajo za njih navidezno rajsko življenje. „To palačo in vse moje bogastvo dobiš, rekel je vojvoda, ako se postaviš petdeset korakov oddaljen od mene in počakaš, da desetkrat ustrelim na tebe z nabito puško.“ In ko je zavidljivec vsled te ponudbe strahu prebledel in jo odločno odklonil, dejal je vojvoda: „Prijatelj, ne zavidaj me za mojo palačo in bogastvo, kajti zapomni si, da sem se neštevilokrat, predno sem dosegel svoje bogastvo, bojeval zoper divje sovražnike, ki so več nego stokrat iz manjše daljine nego petdeset korakov streljali proti meni.“ Tako prijetno življenje imate in tako dobro služite, dočim se jaz za nekaj desetic moram cel dan truditi,“ oponašal je pekovski pomočnik domačemu notarju. „Pomislite mladenič, odgovoril je notar, da sem se po dovršeni ljudski šoli še dvanajst let na lastne stroške šolal in da sem šele štirinajst let pozneje postal samostojen notar, in preračunite po tem, kako drago sem si kupil svoje po vašem mnenju tako prijetno sedanje življenje.“

Kvišku srce torej, priprosti sin naroda! Zaupno glej v svojo boljšo bodočnost, privoščsi si z mirno vestjo primerno razvedril po težkem opraviilu in ne greni si svojega dovolj težavnega življenja z nepotrebnim in brezkoristnim tujenjem in s krivičnimi tožbami zaradi dozdevne prijetnejše usode svojega bližnjika. Pomisli, da najboljša in najprijetnejša zabave niso tiste, ki se dobe za najdražji denar, ampak, da uživajoč resnične čestudi priproste in vsakdanje zabave ob razumni štedljivosti sebi in svojem ustaviš pravo srečo in blagostanje!

Politični pregled.

(Abstinenca v dalmatinskem deželnem zboru.) Pravaši so zapustili deželni zbor, ker se ni udeležilo njihovih protestov zoper vlado v zavadi bosanskih železnic. Deželni zbor je postal vsled tega nesklepčen.

(Povišanje srednješolskih profesorjev.) Letos je avanziralo 560 srednješolskih profesorjev. V 8. činovni razred jih je bilo pomakljenih 252, v 7. čin. razred 280, 28 ravnateljcev pa je prišlo v VI. činovni razred. Sploh se je v statusu srednješolskega učiteljstva zgodila ugodna sprememba.

(Praška podžupana.) Po brezuspešnih volitvah so se končno združili mlado in staro češki mestni odborniki ter si izvolili prvim podžupanom odvetnika dr. Vojteha Frica, drugim pa inženirja Riharda Neuberta.

(V Przemyslu) na Galiskem je imenovan rimsko katoliškim škofom naslovni škof in kapiteljski vikar dr. Jos. Pelczar.

(Milan se ženi.) Bivši srbski kralj Milan, ki se nastani stalno na Dunaju, namerava se baje poročiti z neko ameriškansko milijonarko. Bo pač težko šlo, ker mu žena še živi, od katere niti postavno ločen ni.

(Novo bolgarsko ministerstvo) je tako le sestavljeno: Ivančev predsednik in finance, general Petrov notranje zadeve, Tončev zunanje zadeve in bogočastje, Titorov trgovino in polje delstvo, Bečev nauk, državni pravdnik Stančev pravosodje, general Paprikov vojsko.

(Vojna v Afriki.) Nizozemska kraljica je izjavila napram Krügerju, da je izključeno, da bi se doseglo posredovanje vevlasti, vsled česar tudi Krüger ne gre v Rusijo. Angleška poročila javljajo, da je burški general s svojo armado obkoljen. Njegova armada da je popolnoma osarganizovana ter se bo morala vsak čas udati Angležem. Najbrže pa so le angleške želje za to.

(Vojna na Kitajskem.) Pomirjenje še ne bo. Ne le, da kitajska vlada noče ničesar slišati o vojni odškodnini, še sama se pripravlja, da zah-

teva od mednarodnih vevlasti odškodnino za prizadete poškodbe oseb in premoženja. Nemška ekspedicija je razorožila bokaerske naselbine Čeol, Kaling, Čučukun in Čingliagkiam. Največje težkote so nastale za mednarodno brodevo vsled zime. Pristan Takua je zamrznjen ter stoji v ledu nad 50 vojnih ladij, ki se ne morejo premakniti. Ker so tudi zamrznile reke kot edine prometne vezi, ne vedo mednarodne čete, kaj se pripravlja v oddaljenih pokrajinah. Ako zima ne odneha, zgodijo se lahko največja presenečenja.

Književnost.

(Prešeren v Rusih.) Znani prijatelj Slovencev v Moskvi prof. Korš, je izdal ravnokar vse Prešernove poezije s potrebnimi pojasnili v ruskem jeziku pod naslovom „Stihotvorenja Franca Prešerna“. Knjiga obsega 244 strani ter velja 1 rubelj 50 kopejk. Ruščine se nčedim bo ta knjiga gotovo dobrodošla, ker lahko primerjajo izvirnik našega nesmrtnega pesnika.

(„Novi domovinski zakon“) spisal Rudolf Starovasnik. Cena 60 vinarjev. To je pravzaprav dobesedni prevod ednake nemške brošurice, (ki pa stane samo 12 vinarjev). Knjižica je vsem onim, ki si bodo z novim letom iskali domovinsko pravico v svojem 10letnem bivališču, gotovo dobro došla, le cena se nam gleda na te sloje zdi previsoka.

(Slovanski Přebled.) Ta izborna urejena slovanska leposlovna revija v češkem jeziku je prinesla v svoji letošnji 3. številki dva Prešernovi sliki, in sicer k prevedenim Prešernovim poezijam (Jaromir Borecký) sliko doprsnega Ganglovega kipa, k životopisu Prešernovemu iz peresa J. Hudeca pa eno edino sliko, kakršno ima naš „Prešernov album“. Prijateljem češčine ne moremo dovolj toplo priporočati „Slovanski Přebled“. Lastnik in redakter je Adolf Černý v Pragi, Pštrossova ul. 188. Cena celoletna (12 zvezkov) 6 kron 40 vin.

Razne stvari.

(Prešernova slavnost v Pragi.) Literarni odbor „Umbleske besede“ v Pragi je priredil v soboto zvečer Prešernovo slavnost. Gosp. Rudolf Inemann, člen „Narodnega gledališča“, je prednašal jako lepi prolog, ki ga je zložila znana pisateljica Gabriela Preisova. Nato je nastopil zbor slovenskih visokošolcev, ki imajo glavno zaslug, da se je v zlati Pragi tako lepo slavil Prešernov spomin. Naši akademiki so zapeli Prešernovi pesmi „Kam?“ in „Luna sije“. Nato so se vrstili v prijetni raznoterosti razne češke in slovenske pesmi. Zlasti sta ugajali Vilharjevi skladbi „Nezakonska mati“ in „Mornar“, ter Jenkotova „Strunam“, „Mornarja“ je pel naš znani akademiki slikar g. Jož. Germ. Za sklep so naši akademiki zapeli Nedvčdovo „Domovina mili kraj“. Tako se je poučno in zabavno zvršila lepi Prešernov večer, ki so ga v lepi slogi praznovali Čehi in Slovenci v zlati Pragi.

(Umetniško akademijo) so otvorili te dni v Krakovem z veliko slovesnostjo. Slavnost se je udeležil tudi naučni minister pl. Hartel, ki je v lepem govoru proslaviljal poljsko umetnost, ter se spominjal velikih del Matejka, Grottgerja, Siemiradzkega, Kossaka, Brandta i. dr. Slovanski umetniki v Avstriji so dobili v Krakovem novo učilišče, kjer se navzemajo slovanskega duha.

(Koliko ljudi je bilo — aretiranih v pariški razstavi?) Na to vprašanje podaje policijska prefektura v Parizu sledečo statistiko: Od 15 aprila do 31 oktobra je znašalo število aretirancev 18904. Večina teh se je pregrešila proti javnemu redu, namreč 6420; potem prihajajo tatovi v številu 5123; 1192 je bilo aretovanih radi protizakonitega napada na tuje osebe in 362 radi deliktov proti pravosti. Z ozirom na državljansko pravo aretovancev je med njimi le 1189 tujcev. Tem načelujeti Belgija in Nemčija v števil 360 in 257, dočim se Avstroogrska in Amerika morata zadovoljiti z le 44.

(Zarubljen spomenik Čudna usoda zadene spomenik, postavljen za očetnjava podlim junakom v Preoriji (država Illinois). Ta spomenik so ob navzočnosti predsednika Mac Kinleya leta 1899 slavnostno odkrili — dasi ni bil še plačan ter je bilo od 50000 dolarjev stroškov pokriti še celih 13000 dolarjev. Od tega dne nabiranje darov kar ni šlo od rok in dne 6. novembra je bil predlog naj ta dolg pokrije občinska blagajna — odklonjen. Ustvaritelju spomenika ni torej ostalo drugega, nego — tožbena pot in sedaj je spomenik zarubljen in ako ga zadnji hip ne reši kaka blaga in — bogata „duša“, bo spomenik prodan na dražbi.

Razglas.

Štajarski deželni odbor je sklenil v svrhu strokovnega izvežbanja viničarjev v kulturi ameriške trte tudi v letu 1901 prirediti po eden stalen viničarski tečaj in sicer v:

1. deželni sadje in vinorejski šoli v Mariboru,
2. deželni viničarski šoli v Silberbergu pri Lipnici,
3. deželni viničarski šoli v Ljutomeru,
4. deželni centralni tranici na Bregu pri Ptuj.

Ti tečaji se pričnejo s 15. februarjem ter se zaključijo s 1. decembrom 1901. Sprejeto se bo v letu 1901 v Mariboru 12, v Ljutomeru 12, v Lipnici 30 in v Ptuj 30 mladih posestnikov in viničarjev sinov. Gojenci dobe tam prosto stanovanje, vso hrano ter mesečno mezdo 8 K.

Izvežbanje v teh tečajih je v prvi vrsti praktično ter le v toliko tudi teoretično, v kolikor je to brezpogojno potrebno za voditelja vinogradskih delavcev in samostojne viničarje.

Ob sklepu tečaja dobi vsak obiskovalec spričevalo o njegovi porabi. Za sprejem v kateri naštetih tečajev poslani morajo prosilci ne kolekovane prošnje najpozneje do 15. januarja 1901 deželnemu odboru. V prošnji je izrečno pripomniti, v katero imenovanih šol želi prosilec vstopiti, ter je priložiti:

1. Dokaz o dopolnjeni starosti 17 let,
2. navstveno spričevalo, ki mora biti potrjeno od župnega urada,
3. zdravniško spričevalo, da ne trpi prosilec na kakšni nalezljivi bolezni in
4. odpustnico iz ljudske šole. Pri vstopu se morajo prosilci zavazati, da ostanejo ves čas (od 15. februarja do 1. decembra 1901) nepretrgoma v tečaju in da bodo slušali vse naredbe kmetijskih organov, v kolikor se tiče izvežbanja.

V Gradcu, dne 5. decembra 1900.

Od štajarskega deželnega odbora.

Javna zahvala.

Moj rajni soprog gospod Miha Kunštič, o kr. uradni izvršitelj v Laškem, si je po posredovanju gospoda Jurija Merzel-a v Laškem, kot zastopnika o. kr. priv. zavarovalnice avst. „Phoenix“ na Dunaju, svoje življenje pri tej družbi zavaroval. Takoj po naznanilu o smrti in predložitvi v to spadajočih listin, mi je zgoraj imenovana družba celo vsoto vročila, tako, da se dolžno čutim, se o. kr. priv. družbi avst. „Phoenix“, kakor tudi gospodu Juriju Merzel v Laškem najsrčnejšo zahvaliti in zgoraj imenovano družbo vsakemu najtoplejšje priporočati.

Laško, dne 13. decembra 1900.

(515) 1

Karolina Kunštič.

V najem se dá

zopet novo sezidana graščinska kovačnica v Radečah pri Zidanem mostu s 1. januarjem 1901. Podkovni kovači imajo prednost. Natančnejše pogoje pove podpisano graščinsko oskrbnitvo v Radečah.

(517) 1

Buchwiser.

Slov. skladni in stenski koledar

za leto 1901

priporoča

trgovina Dragotin Hribarja v Celju.

Skladni koledar velja 1 K, po pošti 10 v več.
Stenski koledar velja 40 v, po pošti 10 več.

Dobi se tudi

mala in velika pratika
na debelo in drobno.

VRTNAR

mlad samski, trezen de-
lavec se sprejme o no-
vem letu. — Kje pove-
upravnitvo „Domovine“.
(511) 3-3

2 pridna hlapca

h goveji živini, se takoj sprejmeta v gradu
Širje pri Zidanem mostu. — „Čikarji“ se ne
sprejmo. — Plačilo po pogodbi.

(512) 3-2

M. Tanšek
oskrbnik.

VINO

lastnega pridelka, kakih 400 ve-
der, belo in rdeče, izborne kap-
ljice, proda naravnost iz gorce na
Vidmu S. F. Schalk v Savnici.
(514) 3-2 Štajarsko.

Prostovoljno se proda

zemljišče

gospa Ide pl. Rajkovič na Ogrizekovec v Dober-
nežu d. o. Tepanje za 30.000 K, eno zemljišče v Tapa-
njah za 3.600 K, ena kmetija v Konjicah 5 minut od
koledvora za 8.800 K, eno zemljišče v Strančah za
15.000 K pod jako ugodnimi plačilnimi pogoji. Več pove

dr. Ivan Rudolf
odvetnik v Konjicah.

(520) 3-3

Št. 172

(501) 3-8

Oklic.

Podpisani krajni šolski svet oddaja stav-
beno podjetje nove

dvorazredne šole v Letušu

po zniževalni dražbi v skupnem proračunu
29.280 K in sicer:

A. Izkopavanje in zidarstvo delo . . .	18.942 K 66 h
B. Mizarstvo, ključarstvo, steklarstvo in barvarstvo delo	4.147 „ 36 „
C. Tesarsko delo	4.230 „ 88 „
D. Kleparsko delo	445 „ 84 „
E. Slikarsko	42 „ 32 „
F. Lončarsko	336 „

Delo se bo oddalo skupno ali posamezno
le pooblaščenim veščakom.

Pisane ponudbe, katerim se ima priložiti
10% jamčila, izročiti se imajo kraj šol. svetu v
Braslovčah najpozneje do dne 16. dec. t. l.

Dražba se bo vršila 17. decembra t. l.
točno ob 10. uri dopoldne na licu mesta v
Letušu

Krajni šolski svet Braslovče

25. dan listopada 1900.

Načelnik: Ivan Kreftl.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporoča svoje lahko tekoče slamoreznice najboljših sestavov
kakor tudi izvrstne slamorezne kose.

Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije
in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in
pohištvenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpreprostejših do
najfinejših izpeljave.

Gg poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fos-
fatno moko po tovarniški ceni.

Zaloga kotlov za žganje kuhati.

* Slavno občinstvo cabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Spitalske ulice, stev. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev,
zastavnih pisem, srečk, novcev,
valut i. t. d. za po najkulantnejših pogojih.
Posojila na vrednostne papirje proti
nikoli obročnim.

Zavarovanje proti kurni krnji
Prometei k vsem žibanjem

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,
na tekoči račun in na giroconto *
4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do
dne vzlaga.

Ekonomski menio najkulantnejše

(201) Borzna paročila.

(Za volilne može Vas ni postavil g. župnik,

temveč volilo. Ne bojte se zamere. Svojo držav-
ljansko pravico sme vsakdo brez ozira na do-
hovnike izvrševati, saj tudi tedaj ne bodite k
g. župniku, ko sam je stoniti svoje državljanske
dolžnosti, t. j. kogreeste plačat davke in ko pošljete
svojega sina k vojakom. G. župnik bi Vam tedaj
tudi malo pomagal, odpravil bi Vas s svetopisem-
skim naukom: Dajte cesarju, kar je cesarjevega
in Bogu, kar je božjega! Tako je tudi pri volit-

Odgovoreni na lik Ivan Spindler

njihovo gospodarstvo nikakor ni na tako slabih
krogah. Nobenega veselja in nikakršne zabave ni
na privoščijo, ampak vedno iz nora se pričo-
ja o svojem siromaštvu in ne pričujejojo nad
bogatejšimi sosedi in zlasti nad gospodo, češ,
nič ne delajo in vendar imajo dovolj vseh pri-
jetnosti življenja.

Sloviti vojskovodja vojvoda Danski je na
prav primeren način poučil svojega znanca, ki
ga je zavidal za njegovo bogastvo in zlasti za

Odgovorni urednik in izdajatelj Anta Rep

leva od mednarodnih velevlasti oškodano za
prizadete poškodbe oseb in premoženja. Nemška
ekspedicija je razorožila bokerske naselbine Če-
chol, Kalang, Čučukon in Činglingkara. Največje
težkoče so nastale za mednarodno brodarje
vsled zime. Pristan Takua je zamrznjen ter stoji
v ledu nad 50 vojnih ladij, ki se ne morejo pre-
makniti. Ker so tudi zamrznile reke kot edine
prometne vezi, ne vedo mednarodne čete, kaj

se pripravila v oddaljenih pokrajinah. Ako sim-

Kes pa se nam obvaroval naš prednik dedne dežele, dolžnost je naša, da pokažemo podvojeno svojo ljubav za domovino, za naš jezik in našo enakopravnost. Mi živimo vsaj navidezno v mirnih časih. Nihče ne zahteva, da prinašamo svoji domovini krvnih žrtev in pre kucuških tveganj. Naša doba je doba prosvete in narodne zavesti. Za svoje svetinje smo tako-

kratke doba smo si krog našega
domovine, ki na volitvah...
v V. kuriji. Naj ne slušajo hipnih sladkih glasov,
da jih ne bo slovensko ljudstvo obtožilo: „Je
kratka zmot, dolg je kes“.

Naš kandidat v V. kuriji je in ostane
Dragotin Hribar!

Končno tarbarija in koliko neresnice
spravi „Slov. Gospodar“ glede kandidature de-
kana Z. Škarja med svet. Mi ne bomo podrobno
odgovarjali tem izmišljotinam, ker predobro poz-
namo agitacijsko taktiko gospoda kolege v Ma-
riboru. Čudimo se le, da misli g. urednik „Slo-
venskega Gospodarja“, da so tudi volilci ptica
noj, ki skrije glavo v pesek, da zasledovalce
ne vidi, misleča si, da jo tudi zasledovalci potem
ne vidijo. Smejal se je marsikateri volilni mož.

Razglas.

Štajarski deželni odbor je sklenil v svrhu strokovnega izvežbanja viničarjev v kulturi ameriške trte tudi v letu 1901 prirediti po eden stalen viničarski tečaj in sicer v:

1. deželni sadje in vinorejski šoli v Mariboru,
2. deželni viničarski šoli v Silberbergu pri Lipnici,
3. deželni viničarski šoli v Ljutomeru,
4. deželni centralni trsnici na Bregu pri Ptuj.

Ti tečaji se prične s 15. februarjem ter se zaključijo s 1. decembrom 1901. Sprejelo se bo v letu 1901 v Mariboru 12, v Ljutomeru 12, v Lipnici 30 in v Ptuj 30 mladih posestnikov in viničarjev sinov. Gojenci dobe tam prosto stanovanje, vso hrano ter mesečno mezdo 8 K. Izvežbanje v teh tečajih je v prvi vrsti praktično ter le v toliko tudi teoretično, v kolikor je to brezpogojno potrebno za voditelja vinogradskih delavcev in samostojne viničarje.

Ob sklepu tečaja dobi vsak obiskovalec spričevalo o njegovi porabi. Za sprejem v kateri naštetih tečajev poslani morajo prosilci ne kolekovane prošnje najpozneje do 15. januarja 1901 deželnemu odboru. V prošnji je izrečno pripomniti, v katero imenovanih šol želi prosti leec vstopiti, ter je priložiti:

1. Dokaz o dopolnjeni starosti 17 let,
2. navedeno spričevalo, ki mora biti potrjeno od župnega urada,
3. zdravniško spričevalo, da ne trpi prosilec na kaki nalezljivi bolezni in
4. odpustnico iz ljudske šole. Pri vstopu se morajo prosilci zavazati, da ostanejo ves čas (od 15. februarja do 1. decembra 1901) nepretrgoma v tečaju in da bodo slušali vse naredbe kmetijskih organov, v kolikor se tiče izvežbanja.

V Gradcu, dne 5. decembra 1900.

Od štajarskega deželnega odbora.

Javna zahvala.

Moj rajni soprog gospod Miha Kunštič, o. kr. uradni izvršitelj v Laškem, si je po posredovanju gospoda Jurija Merzel-a v Laškem, kot zastopnika o. kr. priv. zavarovalnice avst. „Phönix“ na Dunaju, svoje življenje pri tej družbi zavaroval. Takoj po naznanilu o smrti in predložitvi v to spadajočih listin, mi je zgoraj imenovana družba celo vsoto vročila, tako, da se dolžno čutim, se o. kr. priv. družbi avst. „Phönix“, kakor tudi gospodu Juriju Merzel v Laškem najsrčnejšo zahvaliti in zgoraj imenovano družbo vsakemu najtopleje priporočati.

Laško, dne 13. decembra 1900.

(515) 1 Karolina Kunštič.

V najem se dá

zopet novo sezidana graščinska kovačnica v Radečah pri Zidanem mostu s 1. januarjem 1901. Podkovni kovači imajo prednost. Natančneje pogoje pove podpisano graščinsko oskrbništvu v Radečah.

(517) 1

Buchwiser.

Slov. skladni in stenski koledar

— za leto 1901 —

priporoča

trgovina Dragotin Hribarja v Celju.

Skladni koledar velja 1 K., po pošti 10 v. več.
Stenski koledar velja 40 v., po pošti 10 v. več.

Dobi se tudi

mala in velika pratika
na debelo in drobno.

VRTNAR

mlad samski, trezen de-
lavec se sprejme o no-
vem letu. — Kje pove-
upravnništvo „Domovine“.
(511) 3-3

2 pridna hlapca

h goveji živini, se takoj sprejmeta v gradu
Širje pri Zidanem mostu. — „Čikarji“ se ne
sprejmo. — Plačilo po pogodbi.

(512) 3-2

M. Tanšek
oskrbnik.

VINO

lastnega pridelka, kakih 400 ve-
der, belo in rdeče, izborne kap-
ljice, prodaja naravnost iz gorce na
Vidmu S. F. Schalk v Sevnici.
(514) 3-2 Štajarsko.

Prostovoljno se prodaja

z zemljišče

gospa Ide pl. Rajkovič na Ogrizekoveh v Dober-
nežu d. o. Tepanje za 30.000 K., eno zemljišče v Tepa-
njah za 3.600 K., ena kmetija v Konjicah 5 minut od
kolodvora za 8.800 K., eno zemljišče v Strančah za
15.000 K. pod jako ugodnimi plačilnimi pogoji. Več pove

dr. Ivan Rudolf
odvetnik v Konjicah.

(520) 3-3

Št. 172

(501) 3-8

Oklic.

Podpisani krajni šolski svet oddaja stav-
beno podjetje nove

dvorazredne šole v Letušu

po zniževalni dražbi v skupnem proračunu
29.280 K in sicer:

A. Izkopavanje in zidarsko delo	18.942 K 66 h
B. Mizarstvo, ključarsko, steklarsko in barvarsko delo	4.147 „ 36 „
C. Tesarsko delo	4.230 „ 88 „
D. Kleparsko delo	445 „ 84 „
E. Slikarsko	42 „ 32 „
F. Lončarsko	336 „

Delo se bo oddalo skupno ali posamezno
le pooblaščenim veščakom.

Pismene ponudbe, katerim se ima priložiti
10% jamčila, izročiti se imajo kraj. šol. svetu v
Braslovčah najpozneje do dne 16. dec. t. l.

Dražba se bo vršila 17. decembra t. l.
točno ob 10. uri dopoldne na licu mesta v
Letušu

Krajni šolski svet Braslovče
25. dan listopada 1900.

Načelnik: Ivan Krefl.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporoča svoje lahko tekoče slamoreznice najboljših sestavov
kakor tudi izvrstne slamorezne kose.

Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije
in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in
pohištvenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpreprostejših do
najfinejših izpeljave.

Gg poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fos-
fatno moko po tovarniški ceni.

(294)

Zaloga kotlov za žganje kuhati.

* Slavno občinstvo vabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Spitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev,
zastavnih pisem, srečk, novcev,
valut i. t. d. za po najkulantnejših pogojih.
Posojila na vrednostne papirje proti
nakupnim obročem.

Zavarovanje proti kradem iz hiš.

Posredništvo v vseh zadevah.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,
na tekoči račun in na girokonto s
4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do
dne vrnitve.

Edenopt. izredni najkulantnejši.

Borzn. naročila.

(Za volilne moč Vas ni postavil g. župnik
težveč volilci. Ne bojte se razmera. Svojo držav-
ljansko pravico sme vsakdo brez ovira na du-
hovnike izvrševati, saj tudi tedaj ne bodite k
g. župniku, ko vam je storiti svoje državljanske
dolžnosti, t. j. ko greste plačati davke in ko pošljete
svojega sina k vojakom. G. župnik bi Vas s svetopisem-
skim naukom: Dajte cesarju, kar je cesarjevega
in Bogu, kar je božjega! Tako je tudi pri volit-

njah. Nihče ne sme Vas od tega odvračati, če
ne privoščite, ampak valdo izpoveda se priča-
jejo o svojih domovinah in se pričnejo nad
krajane. El. svetniki in zlasti nad. gospoda, če-
nič ne delajo in vendar imajo dovolj vseh pri-
jetnosti življenja.

Sloviti vojskovodja vojvoda Danski je na
prav primeren način poučil svojega znanca, ki
ga je zavidal za njegovo bogastvo in zlasti za

zgodovinski prednik in izumitelj Apis. Re-
čava od mednarodnih veljavni obkoda no za
priščetih poškodbe oseb in premoženja. Nemška
ekspedicija je razorožila bokarske naselbine Če-
del, Kaling, Čučukon in Čingliškiam. Največje
teškoče so nastale za mednarodno brodovje
vsled zime. Pristan Takua je zamrznjen ter stoji
v ledu nad 50 vojnih ladij, ki se ne morejo pre-
makniti. Ker so tudi zamrznile reke kot edine
prometne vezi, ne vedo mednarodne čete, kaj
se pripravlja v oddaljenih pokrajinah. Ako zima